

תת"ע 3785/04/15 - מדינת ישראל נגד טחאן חסן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3785-04-15 מדינת ישראל נ' חסן
תת"ע 2668-09-15 מדינת ישראל נ' חסן טחאן
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טחאן חסן

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו בשני כתבי האישום.

האישומים

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת אי ציות להוראת שוטר בניגוד לתקנה 23(א) (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות").

כמו כן ביקש הנאשם להישפט על דו"ח מהירות אשר ייחס לו נהיגה במהירות של 117 קמ"ש במקום 90 קמ"ש בדרך שאינה עירונית בניגוד לתקנות 54(א) לתקנות.

הדיונים בכתב האישום ובדו"ח אוחדו בשל היותם חלק מרצף של אירוע אחד.

לטענת המאשימה הנאשם לא עצר לאחר שהשוטר שהבחין בעבירת המהירות הורה לו לעצור.

העובדות והמחלוקת

הנאשם נהג ברכב מסוג מרכב אחד תוצרת פורד שמספרו 3927269 (להלן-"הרכב") בכביש 60 מכיוון כללי אלעזר לכיוון כללי צומת אפרת.

עמוד 1

ב"כ המאשימה טוענת כי על-פי מדידת מכשיר למדידת מהירות מסוג ממל"ז נסע הנאשם ברכב במהירות של 117 קמ"ש. לטענתה מיד לאחר מדידת המהירות הורה השוטר רס"ר אבשלום צלמרו לנאשם לעצור את רכבו, אך הנאשם לא ציית להוראתו, המשיך בנסיעה ועצר בסמוך לכיכר הישובים לאחר שנחסם על-ידי הניידת.

הנאשם טוען לטעות בזיהוי הרכב. לטענתו לא היה זה הרכב שלו שנמדד במכשיר הממל"ז ולא הוא זה שהתבקש לעצור על-ידי השוטר אלא רק בסמוך לכיכר הישובים שם עצר.

ב"כ הנאשם העלה טענות גם בנוגע לאופן הפעלת הממל"ז ותקינותו.

הראיות

מטעם המאשימה העידו השוטר רס"ר אבשלום צלמרו (להלן: "השוטר") והחייל עדן מרימה (להלן: "החייל").

באמצעות העדים הוגשו מזכר נלווה של החייל לדוח תנועה בעבירת אי ציות (ת/1), הזמנה לדין וכתב אישום בגין עבירת אי ציות (ת/2) הודעת תשלום קנס שנרשמה על ידי השוטר בעבירת המהירות (ת/3), מזכר נלווה לדוח תנועה שנרשם ע"י השוטר שאול (ת/3), דף מתוך יומן מכשיר הממל"ז מיום 7.3.15 (שורה ראשונה) (ת/4), שני דו"חות מהירות שנרשמו על ידי השוטר ביום האירוע (ת/5) ו- (ת/6).

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו מזכר נלווה של החייל לדוח התנועה של המהירות (נ/1) וסקיצה שצייר החייל במהלך עדותו (נ/2).

לפי עדות החייל והמזכר שהגיש בעבירת אי ציות ת/1, תפקידו בעת האירוע היה לאבטח את השוטר. בהתאם לסקיצה נ/1 עמד הרכב המשטרתי בנתיב המשתלב לכביש 60.

החייל כתב בת/1: "ישבתי ליד הנהג בזמן שהשוטר אבשלום מדד מהירות. לפתע טנדר לבן נסע במהירות מופרזת, השוטר סימן לנהג לעצור והתעלם. בשל כך, נפתחה רדיפה אחר הרכב לאחר כמה דקות אחדות נתפס הרכב".

בעדותו אמר החייל: "ברגע שאותו טנדר עבר הוא תפס אותו עם הממל"ז וסימן לעצור, ומכאן החל רדיפה. השוטר עצמו נכנס לרכב חגרנו וזה הסיבה שאני זוכר את האירוע פעם ראשונה בחיי שהגעתי למהירות של 200 קמ"ש הרכב נסע מהר מאוד. לאחר אולי 3-4 דקות תפסנו את הרכב לאחר שהיה עיקול או פניה ימינה והטנדר עצר על השוליים, בזמן הרדיפה השוטר עצמו קרא בכרוז לעצור והיה צקלאקה למעלה על הגג" (פרוט' עמ' 3 ש' 29-33).

בחקירתו הנגדית אמר החייל שלא רשם מזכר נוסף באירוע פרט למזכר ת/1.

ב"כ הנאשם הציג לחייל מזכר נוסף נ/1 המתייחס לעבירת המהירות עליו הוא חתום ובו רשום:

"עסקתי באבטחה בזמן שהשוטר השתמש בממל"ז. השוטר ניסה לעצור את הרכב. לא ראיתי את העבירה".

תחילה טען החייל שהוא רשם במזכר שלא הבחין בעבירה כיון שהמזכר מתייחס לעבירת המהירות והוא לא ראה את העבירה בגלל שלא הוא מדד מהירות עם הממל"ז.

החייל לא ידע להסביר מדוע רשם במזכר ת/1 שהנאשם נהג במהירות מופרזת ואילו במזכר נ/1 רשם שלא ראה את העבירה. אחר כך אמר שהמזכר נ/1 זויף, לא נעשה לרכב של הנאשם, לא שייך למקרה הזה אלא נלקח ממקרה אחר ביחס לדו"ח אחר (פרוט' עמ' 7 ש' 1-7).

בתשובה לשאלת הסנגור מדוע ציין שמדובר בטנדר כשמדובר ברכב משא אחד, אמר החייל שראה את הרכב רק מאחור והיה מדובר בטנדר (פרוט' עמ' 5 ש' 24-27).

לדבריו את מספר הרישוי של הרכב רשם רק בסוף המרדף ולא בתחילתו (פרוט' עמ' 8 ש' 7), ולא הבחין בשוטר רושם את מספר הרכב תוך כדי המרדף (פרוט' עמ' 9 ש' 17).

החייל אף לא ידע לומר באיזה שלב פנה רכב הנאשם ימינה ומתי פנה הרכב המשטרתי אחריו (שם ש' 26-27), לא רשם בשום שלב ששמר על קשר עין עם הרכב ואמר כי יש עיקול ופניה ימינה (פרוט' עמ' 10 ש' 4).

החייל העיד בקש לעבירת המהירות: "הממל"ז צפצף, השוטר ישר קפץ על הרכב והתחלנו ברדיפה, נסענו במהירות מאוד גבוהה. הוא היה מחוץ לרכב חלקית, היה גם וגם הוא ישב במושב הקדמי. ישב בתוך הרכב ורגליו היו מחוץ עם הממל"ז" (פרוט' עמ' 5 ש' 30 - עמ' 6 ש' 2).

החייל אישר בעדות כי "בזמן שהוא רואה את הרכב מגיע במהירות והשוטר יושב בתוך הרכב, השוטר כדי להספיק לעצור מכניס את החלק שנמצא מחוץ לרכב מתניע את הרכב ונוסע אחרי הרכב של הנאשם" (פרוט' עמ' 7 ש' 14-16).

דהיינו על פי עדות החייל השוטר לא יצא אל מחוץ לניידת הסמויה בניסיון לעצור את הרכב אלא נכנס לניידת ונסע אחרי הרכב מיד לאחר שהבחין בעבירה.

לפי עדות השוטר והמסמכים שהוגשו, ביום האירוע הוא עמד עם ניידת סמויה במפרץ סמוך לכביש.

השוטר לזר באמצעות מכשיר הממל"ז על רכבו של הנאשם שנסע בנתיב השמאלי מתוך שניים דרך עינית המכשיר למרכז הרכב. לפי הממל"ז נהג הנאשם במהירות של 122 קמ"ש.

מיד לאחר שהתקבלה התוצאה יצא השוטר מהניידת כשהוא לבוש מדים ואפוד זוהר והורה לנאשם לעצור. על פי גרסתו הנאשם הבחין בו, הסיט המבט לכיוונו אך האיץ והתרחק.

השוטר נכנס לניידת, בצע מרדף אחר הנאשם תוך שמירה על קשר עין איתו וגרם לעצירתו באמצעות חסימה סמוך לכיכר הישועים. לדבריו כיכר הישועים נמצאת כק"מ וחצי מהמקום בו החל המרדף (פרוט' עמ' 21 ש' 17).

בעדותו תאר השוטר את קשר העין ששמר עם הרכב: "סוג של רכב, קשר עין, אתה רואה אותו, ופשוט נוסע אחריו ומזהה את הרכב" (פרוט' עמ' 16 ש' 18).

עוד העיד כי בד"כ במצב של מרדף הוא מזהה 3 ספרות אמצעיות של לוחית הזיהוי, סוג הרכב וצבעו. במקרה זה לא ציין השוטר בדוח את שלושת הספרות האמצעיות בלוחית הזיהוי וכן את סוג הרכב וצבעו. (שם עמ' 22 ש' 9-3).

השוטר בעדותו דיווח כי חלק מהמזכר הנלווה לדוח המהירות של החייל נרשם על ידו. (פרוט' עמ' 18 ש' 3).

עוד ציין כי מדובר בטנדר לבן אך בדוחות רשם את סוג הרכב לפי הרשום ברישיון רכב משא אחד. (פרוט' עמ' 19 ש' 22-24).

השוטר הדגים כי בשעת הפעלת הממל"ז, הוא יושב על כסא הנהג עם רגליים מחוץ לרכב ופנים לכיוון התנועה, וברגע שמבחין בעבירת מהירות, יוצר מהרכב עד השול ומסמן לרכב לעצור. (פרוט' עמ' 20 ש' 4-1). השוטר לא ידע לומר באיזו מהירות התנהל המרדף ואם אכן הגיע למהירות של 200 קמ"ש.

על פי (היומן ת/4) הוא ביצע כיוול למכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה.

הנאשם העיד כי הוא נסע מכיוון ירושלים למחוז ג'בעה ובכיכר הישועים פנה ימינה. לפתע הגיע מאחוריו שוטר והורה לו לעצור, לכן נעמד מיד כיבה את הרכב ומסר את המפתחות. לדבריו השוטר המשיך לנסוע ונעמד לפניו.

הנאשם אמר כי לא ראה שוטר שסימן לו לעצור, וכי הוא נסע ברכב פרייבט ולא בטנדר. עוד ציין כי הכביש היה ריק מרכבים. (פרוט' עמ' 25 ש' 21-12). לטענתו הוא כלל לא הבחין בשוטר וסירב לחתום על הדוחות כיוון שהוא לא יודע לקרוא עברית (שם עמ' 26 ש' 1).

בדברי הנהג בהזמנה לדין בעבירת אי ציות (ת/2) נרשם "אני לא ברחתי לא ראיתי אותך".

בדברי הנהג בדו"ח המהירות (ת/3) נרשם "אני לא יודע מה להגיד לך".

עיון

לאחר עיון בראיות מצאתי סתירות מהותיות בעדותם של שני עדי התביעה החייל והשוטר.

ראשית קיימת סתירה מהותית בין המזכר של החייל שצורף לעבירת אי ציות ת/1 לבין המזכר שצורף לעבירת המהירות נ/1 כאשר באחד רשם החייל שהנאשם נהג במהירות מופרזת ובשני רשם שלא ראה את ביצוע העבירה. החייל הסביר את הסתירה בכך שמזכר נ/1 שייך לתיק אחר ולא קשור לתיק דנן.

שנית החייל העיד כי השוטר לא יצא מהרכב כדי להורות לנאשם לעצור, ואילו השוטר העיד כי יצא לשול כדי להורות לנאשם לעצור. מדובר בסתירה מהותית שמטילה ספק באשר לאופן בו הורה השוטר לנאשם לעצור בטרם יצא למרדף אחריו ולאפשרות שהנאשם כלל לא ראה את השוטר.

בהקשר זה יצוין כי הנאשם אמר בתגובתו הספונטאנית לדו"ח כי הוא לא ברח ולא ראה את השוטר.

בנוסף לאחר ששמעתי את עדות השוטר והחייל התעורר בליבי ספק באשר לאפשרות כי היתה טעות בזיהוי הרכב.

החייל והשוטר העידו כי לא רשמו את מספר הרכב והזיהוי נעשה לפי סוג הרכב וצבעו.

השוטר טען כי נשמר קשר עין רצוף לאורך כל הדרך, אך לקראת סיום המרדף היתה פניה ימינה ולפיכך לא ניתן לדעת אם אכן נשמר קשר עין רצוף מלא. אף החייל העיד כי אינו יודע אם נשמר קשר עין מלא. שניהם טענו כי מדובר בטנדר ואולם בדוחות נרשם רכב משא אחוד. בנסיבות אלו נותר בליבי ספק בליבי שמא מדובר ברכב אחר שנמדד במכשיר הממל"ז והתרחשה טעות בזיהוי.

לאור האמור התייתר הצורך לדון בסוגיית הפעלת הממל"ז ותקינותו.

לאור הספק בזיהוי הרכב והספק שהתעורר בנוגע לאופן שבו הורה השוטר לרכב הנאשם לעצור עלה בידי ההגנה לעורר ספק סביר בגרסת המאשימה ולכן אני מורה על זיכוי הנאשם משתי העבירות מחמת הספק.

המזכירות תשלח הכרעת הדין לצדדים ותבטל מועד הדיון ביומן.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ו, 06 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.